

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Eğitim Fakültesi Dergisi (BAİBÜEDF)

Bolu Abant İzzet Baysal University
Journal of Faculty of Education

2025, 25(3), 1929 – 1947. DOI: 10.17240/aibuefd.2025..-1684309

Yabancı Dil Eğitimi Öğrencilerinin Konuşma Becerisine Yönelik Öz Algıları: Öğretmen Adayları Üzerine Bir İnceleme *

Foreign Language Education Students' Self-Perceptions of Speaking Skills:
A Study on Teacher Candidates

Yasemin DARANCIK¹

Geliş Tarihi (Received): 25.04.2025

Kabul Tarihi (Accepted): 22.08.2025

Yayın Tarihi (Published): 15.09.2025

Öz: Yabancı dil öğretiminde etkili bir eğitim için dört temel dil becerisi büyük önem taşımaktadır. Bu doğrultuda konular, ders materyalleri ve özellikle ders kitapları söz konusu beceriler çerçevesinde hazırlanmaktadır. Türkiye’de öğrenciler, ilkökul 2. sınıftan itibaren bir yabancı dil ile tanışmakta, bazı okullarda ise ikinci bir yabancı dil de öğretilmektedir. Ancak yıllardır süregelen bir sorun olan konuşma becerisi, öğrencilerin en çok zorlandıkları ve eksik kaldıkları alanlardan biri olmaya devam etmektedir. Bugüne kadar yapılan pek çok araştırma, belirli yöntem, teknik ve materyallerin konuşma becerisine katkılarını ortaya koymaya çalışmıştır. Bazı çalışmalarda öğretmen veya öğrenci görüşlerine başvurulmuş, bazıları ise konuşma kaygısı, motivasyon gibi psikolojik değişkenlere odaklanarak ölçerler geliştirmiştir. Bu araştırmanın amacı ise, İngilizce ve Almanca öğretmenliği bölümlerinde öğrenim gören öğretmen adaylarının konuşma becerisine yönelik öz algılarını belirlemektir. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli ile yürütülmüştür. Çalışma grubunu, 2024-2025 akademik yılında Türkiye’de bir devlet üniversitesinde yabancı dil bölümünde öğrenim gören toplam 244 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Ölçeğin güvenirlik sonucunda Cronbach’s Alpha değeri .872 olarak bulunmuş; bu da ölçeğin yüksek düzeyde iç tutarlılığa sahip olduğunu göstermektedir. Toplanan veriler SPSS 22.0 programı ile analiz edilmiş ve yüzdelik dağılımlar çerçevesinde betimsel istatistiklerle değerlendirilmiştir. Bulgular, katılımcıların %83,6’sının konuşmayı yabancı dil öğreniminde en önemli beceri olarak değerlendirdiğini, %92,6’sının ise bu beceriyi mutlaka geliştirmesi gerektiğini düşündüğünü göstermektedir. Buna karşın, katılımcıların %48,3’ü konuşma becerisinde kendisini yetersiz hissetmekte, %45,1’i bu süreçte stres yaşadığını ve %47,5’i ise motivasyonlarını sürdürmekte zorlandığını ifade etmiştir. Elde edilen sonuçlar, konuşma becerisinin geliştirilmesine yönelik duyuşsal destekleyici stratejilerin öğretim süreçlerine entegre edilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Konuşma Becerisi, Öz Algı, Yabancı Dil Eğitimi, Konuşma Kaygısı

&

Abstract: Four Core Language Skills play a crucial role in foreign language instruction for an efficient educational process. In this respect, subjects, course materials and especially textbooks are prepared within the scope of each of these skills. In Türkiye, students are introduced to a foreign language starting from the 2nd grade at primary school, and some schools also teach a second foreign language. Nevertheless, speaking skills, an ongoing challenge for many years, remain to be one of the main fields that students struggle with and often fail to master. Many studies so far have examined the contribution of different methods, techniques and materials to the development of speaking skills. While some studies have relied on teacher or student opinions, others have developed scales with a focus on psychological parameters such as speaking anxiety and motivation. The purpose of this study is to explore the self-perceptions of teacher candidates studying in English and German language teaching departments regarding speaking skills. The research was conducted with the descriptive survey model as one of the quantitative research methods. The sample consisted of 244 teacher candidates studying in the foreign language department of a state university in Türkiye during the 2024-2025 academic year. The Cronbach’s Alpha value of the scale was found to be .872, which indicates that the scale has a high level of internal consistency. The data were analysed with the SPSS 22.0 program and the descriptive statistics were calculated within the framework of percentage distributions. The findings revealed that 83.6% of the participants considered speaking as the most important skill when learning a foreign language and 92.6% of them considered that they definitely needed to improve this skill. On the other hand, 48.3% of the participants felt inadequate in speaking skills, 45.1% stated that they experienced stress in this process and 47.5% expressed that they had difficulty in sustaining their motivation. The results suggested that affective supportive strategies for the improvement of speaking skills need to be integrated into teaching processes.

Keywords: Speaking Skill, Self-Perception, Foreign Language Teaching, Speaking Anxiety.

Atıf/Cite as: Darancık, Y. (2025). Yabancı dil eğitimi öğrencilerinin konuşma becerisine yönelik öz algıları: öğretmen adayları üzerine bir inceleme. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25(3), 1905-1928, DOI: 10.17240/aibuefd.2025..-1684309.

İntihal-Plagiarism/Etik-Ethic: Bu makale, en az iki hakem tarafından incelenmiş ve intihal içermediği, araştırma ve yayın etiğine uyulduğu teyit edilmiştir. / This article has been reviewed by at least two referees and it has been confirmed that it is plagiarism-free and complies with research and publication ethics. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/aibuefd>

Copyright © Published by Bolu Abant İzzet Baysal University– Bolu

* Bu çalışma Balkan 13. Uluslararası Sosyal Bilimler kongresinde sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

¹ Sorumlu Yazar: Doç. Dr. Yasemin Darancık, Çukurova Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Alman Dili Eğitimi Ana Bilim Dalı, ydarancik@cu.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5682-9123

1. GİRİŞ

Yabancı dil öğretimi, bireylerin farklı kültürlerle iletişim kurabilmelerini sağlayan temel bir araç olarak önemini her geçen gün artırmaktadır. Bu bağlamda, dinleme, konuşma, okuma ve yazma olmak üzere dört temel dil becerisi, etkili iletişimin temelini ve yabancı dil öğretiminin yapı taşlarını oluşturmaktadır (Richards, 2008). Ancak dil yeterliği yalnızca bu dört beceriyle sınırlı değildir. Avrupa Dilleri Ortak Çerçeve Metni'nin (GeR) 2021 yılında yayımlanan güncellenmiş sürümünde, özellikle etkileşimsel yeterlik, çevrim içi iletişim, aracılık gibi beceriler de dil öğreniminin ayrılmaz parçaları olarak vurgulanmıştır (CoE, 2021). Bu doğrultuda, gerek öğretim programları gerekse ders materyalleri büyük ölçüde bu becerileri destekleyecek şekilde yapılandırılmaktadır. Ancak, bu beceriler arasında özellikle konuşma becerisi, hem öğretimi hem de öğrenimi bakımından en fazla güçlük yaşanan alanlardan biri olarak öne çıkmaktadır. Bu durum sadece Türkiye'de değil, dünya genelinde de benzer şekilde görülmektedir. Örneğin Al-Jamal ve Al-Jamal (2014), yabancı dil olarak İngilizce öğreniminde öğrencilerin en çok zorlandığı becerilerden birinin konuşma olduğunu belirtmişlerdir. Benzer şekilde, Zhang (2009), Çinli öğrencilerin İngilizce konuşma konusunda kendilerini yeterince özgüvenli hissetmediklerini ve bu nedenle aktif konuşma sürecine katılmakta zorlandıklarını ifade etmiştir. Ayrıca Gan (2012), Hong Kong'da yaptığı araştırmada, üniversite öğrencilerinin konuşma sürecinde özellikle telaffuz, yeterli kelime dağarcığı ve kültürel yeterlilik gibi alanlarda eksiklikleri yaşadıklarını belirtmiştir.

Türkiye'de öğrenciler ilkökul düzeyinden itibaren yabancı dil eğitimi almaya başlamakta, bazı kurumlarda ikinci bir yabancı dil öğretimi de sunulmaktadır. Buna rağmen, uzun yıllardır yapılan araştırmalar, öğrencilerin yabancı dilde akıcı ve etkili konuşma konusunda ciddi sorunlar yaşadığını ortaya koymaktadır (Aksöz ve Balcı, 2018; Kırkgöz, 2007; Demirel, 2003). Türkiye'de, özellikle konuşma becerisi, diğer becerilere oranla daha fazla sorun yaşanan bir alan olarak öne çıkmaktadır (Sallabaş, 2013). Bu sorunların çözümüne yönelik olarak, öğretim yöntemleri, teknikler, materyaller ve öğretmen tutumları gibi çeşitli değişkenler üzerine çok sayıda çalışma yapılmıştır (Coşkun, 2016; Karataş vd., 2016; Dincer & Yeşilyurt, 2013; Arslan & Yıldız, 2012).

Konuşma becerisi, dilin işlevsel kullanımını gerektiren ve anında tepki üretmeye dayalı bir beceri olduğundan, öğrenciler için çoğu zaman kaygı verici bir süreç haline gelmektedir (Horwitz, Horwitz & Cope, 1986; Duman, Göral & Bilgin, 2017). Bu bağlamda, konuşma becerisi ile ilgili yapılan araştırmaların önemli bir kısmı, öğrencilerin öz yeterlilik algıları, konuşma kaygısı ve motivasyon düzeyleri üzerinde yoğunlaşmaktadır (Yashima, 2002; Woodrow, 2006; Aydoğan, 2024).

Bu çalışmada, bir devlet üniversitesinin Eğitim Fakültesi bünyesindeki İngilizce ve Almanca Öğretmenliği bölümlerinde öğrenim gören ve lisans eğitimlerinin ilk yılından itibaren yoğun bir yabancı dil eğitimiyle karşılaşan öğrencilerin, yabancı dilde konuşma becerisine yönelik öz algıları ele alınmaktadır. Konuşma becerisi, yabancı dil öğretiminde en çok zorlanılan alanlardan biri olarak öne çıkmakta ve öğrencilerin dil yeterliliklerini doğrudan etkileyen temel beceriler arasında yer almaktadır (Gkonou, 2011; Mede & Kararımak, 2017). Türk Dil Kurumu (1998, 80) 'algı'yı, "Bir şeye dikkati yönelterek o şeyin bilincine varma; idrak", şeklinde tanımlamaktadır. Bu tanım, öğrencinin yalnız dış dünyayı değil, aynı zamanda kendisini de fark etmesi ve konumuz bağlamında kendisinin konuşma becerisini analiz edebilmesidir. Öz algı ise, bireylerin kendi yeterliliklerine ilişkin değerlendirmelerini ifade eder ve bireyin öğrenmeye yönelik tutumlarını doğrudan etkileyebilir (Bandura, 1997). Özellikle yabancı dil konuşma becerisi özelinde öğrencilerin öz algılarının yüksek olması, daha aktif katılım ve daha düşük kaygı düzeyleri ile ilişkilendirilmektedir (MacIntyre & Gardner, 1991; Dewaele & Al-Saraj, 2015). Son yıllarda yapılan araştırmalar, konuşma becerisine yönelik öz algının öğrencilerin etkileşimsel yeterlilikleri ve akademik başarıları üzerinde önemli etkiler yarattığını göstermektedir (Liu & Zhang, 2015; Yalçın & İnceçay, 2014). Bu çerçevede, öğrencilerin yabancı dilde konuşma becerisine yönelik öz algılarının incelenmesi, öğretim sürecinde karşılaşılan güçlüklerin daha iyi anlaşılmasına ve bu sürecin daha etkili hâle getirilmesine katkı sağlayabilir.

1.1. Araştırmanın amacı ve önemi

Bu araştırmanın amacı, İngilizce ve Almanca öğretmenliği programında öğrenim gören öğrencilerin konuşma becerisine yönelik öz algı düzeylerini belirlemek ve bu doğrultuda öğretim sürecine yönelik çıkarımlarda bulunmaktır. Elde edilen bulgular, öğrenci ihtiyaçlarını daha sağlıklı analiz edebilen, etkili ve öğrenci merkezli bir öğretim ortamının oluşturulmasına katkı sağlamayı amaçlamaktadır. Bu kapsamda, anket soruları, ister kurumsal bir yapıda ister bireysel olarak yabancı dil eğitimi veren öğretilerinin, öğrenenlerini daha yakından tanımlarına ve buna bağlı olarak öğretim süreçlerini daha etkili bir şekilde planlamalarına olanak tanıyacaktır.

2. YÖNTEM

Bu bölümde, araştırmanın modeli, çalışma grubun özellikleri, veri toplama araçları ve süreci ile verilerin analizine ilişkin bilgiler sunulmuştur. Araştırmanın amacına ulaşmak için izlenen yöntemsel süreç ayrıntılı biçimde açıklanmıştır.

2.1. Araştırmanın modeli

Bu araştırma, nicel araştırma desenlerinden biri olan betimsel tarama modeli kullanılarak yürütülmüştür. Betimsel tarama modeli, mevcut durumu olduğu şekliyle ortaya koymayı amaçlayan araştırmalarda sıklıkla tercih edilen bir yaklaşımdır (Karasar, 2014). Araştırmanın temel amacı, yabancı dil öğrenimi gören öğrencilerin konuşma becerisine yönelik öz algı düzeylerini belirlemektir.

2.2. Araştırmanın çalışma grubu

Araştırmanın çalışma grubunu, 2024–2025 eğitim-öğretim yılı güz döneminde Türkiye'deki bir devlet üniversitesinin Yabancı Diller Eğitimi Bölümü'nde öğrenim görmekte olan 244 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Katılımcılar, İngilizce ve Almanca öğretmenliği programlarında ağırlıklı olarak yabancı dil öğrenimi görmekte olan lisans öğrencilerinden oluşmaktadır.

2.3. Veri toplama araçları ve süreci

Araştırmada veri toplamak amacıyla, araştırmacı tarafından geliştirilen 22 maddelik Likert tipi bir anket kullanılmıştır. Anket, öğretmen adaylarının yabancı dilde konuşma becerisine yönelik algı ve tutumlarını ölçmeyi amaçlamaktadır. Ölçekte beşli derecelendirme sistemi kullanılmıştır: 1 = Kesinlikle Katılmıyorum, 2 = Katılmıyorum, 3 = Kararsızım, 4 = Katılıyorum, 5 = Kesinlikle Katılıyorum. Her bir maddeye tüm katılımcılar (n = 244) yanıt vermiştir. Ölçeğin güvenirliğini belirlemek amacıyla yapılan iç tutarlılık analizi sonucunda, Cronbach's Alpha katsayısı .872 olarak bulunmuştur. Bu değer, ölçeğin yüksek düzeyde güvenilir olduğunu göstermektedir (Field, 2009).

2.4. Verilerin analizi

Toplanan veriler, SPSS 22.0 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Analiz kapsamında her bir madde için frekans ve yüzde dağılımları hesaplanmış, sonuçlar her bir maddeye ilişkin tablolar halinde betimsel istatistikler çerçevesinde değerlendirilmiştir.

2.5. Araştırmanın etik izni

Yapılan bu çalışmada "Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi" kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan "Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler" başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbirisi gerçekleştirilmemiştir.

Etik kurul izin bilgileri

Etik değerlendirmeyi yapan kurul adı: Çukurova Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Alanında Bilimsel

Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu Başkanlığı

Etik değerlendirme kararının tarihi: 23.09.2024

Etik değerlendirme belgesi sayı numarası : E-74009925-604.01-1104822

3. BULGULAR

Çalışma kapsamında elde edilen verilerin analizinden elde edilen bulgular aşağıda tablo halinde madde madde sunulmuş ve veriler analiz edilerek yorumlanmıştır. Katılımcıların “Konuşma, yabancı dil öğreniminde en zor beceridir.” ifadesine verdikleri düşüncelerine ilişkin analiz sonuçları tablo 1’de gösterilmiştir.

Tablo 1.

Katılımcıların “Konuşma, Yabancı Dil Öğreniminde En Zor Beceridir.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	34	13,9
Katılmıyorum	20	8,2
Kararsızım	44	18,0
Katılıyorum	60	24,6
Kesinlikle Katılıyorum	86	35,2
Toplam	244	100,0

Katılımcıların “Konuşma, yabancı dil öğreniminde en zor beceridir.” ifadesine verdikleri yanıtlar incelendiğinde, toplam 244 katılımcıdan %35,2’si “Kesinlikle Katılıyorum”, %24,6’sı ise “Katılıyorum” seçeneğini işaretlemiştir. Bu iki grubun toplamı %59,8’e ulaşmakta ve katılımcıların yarısından fazlasının konuşma becerisini diğer dil becerilerine kıyasla daha zorlayıcı bulduğunu ortaya koymaktadır. Buna karşılık, %13,9’u “Kesinlikle Katılmıyorum”, %8,2’si ise “Katılmıyorum” yanıtını vererek bu görüşe katılmadıklarını ifade etmiştir. “Kararsızım” seçeneğini işaretleyenlerin oranı ise %18,0’dır. Bu dağılım, katılımcıların önemli bir kısmının konuşma becerisini zorlayıcı bulduğunu, ancak belirli bir oranın da bu konuda net bir görüş belirtmekten kaçındığını göstermektedir.

Bu sonuçlar, konuşma becerisinin yabancı dil öğreniminde öğrenciler tarafından genellikle en zorlayıcı beceri olarak değerlendirildiğini destekler niteliktedir. Tablo 2’de ise, tablo 1’deki soruya yönelik çapraz bir soru sorularak, tablo 1’deki cevapların tutarlılığı tespit edilmeye çalışılmıştır.

Tablo 2.

Katılımcıların “Konuşma, Yabancı Dil Öğreniminde En Kolay Beceridir.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	92	37,7
Katılmıyorum	56	23,0
Kararsızım	64	26,2
Katılıyorum	20	8,2
Kesinlikle Katılıyorum	12	4,9
Toplam	244	100,0

“Konuşma, yabancı dil öğreniminde en kolay beceridir.” ifadesine yönelik görüşler incelendiğinde, %37,7’si “Kesinlikle Katılmıyorum”, %23,0’ı ise “Katılmıyorum” yanıtını vererek bu ifadeye katılmadıklarını açıkça belirtmiştir. Böylece katılımcıların %60,7’si konuşma becerisini en kolay beceri olarak görmediklerini ifade etmiştir. Öte yandan, “Katılıyorum” diyenlerin oranı %8,2, “Kesinlikle Katılıyorum” diyenlerin oranı ise yalnızca %4,9’dur. Bu iki seçeneği tercih eden katılımcıların toplamı %13,1’dir. Diğer yandan, %26,2’lik bir kesim ise “Kararsızım” yanıtını vererek konu hakkında net bir tutum sergilememiştir.

Bu bulgular, katılımcıların büyük çoğunluğunun konuşma becerisini en kolay beceri olarak değerlendirmediklerini ortaya koymakta; 1. tabloda elde edilen sonuçlarla da tutarlılık göstermektedir. Bu durum, konuşma becerisinin genel olarak zorlayıcı bulunduğuna dair algının güçlü olduğunu desteklemektedir.

Tablo 3.

Katılımcıların “Konuşma, En Az Sevdığım Yabancı Dil Becerisidir.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	86	35,2
Katılmıyorum	60	24,6
Kararsızım	40	16,4
Katılıyorum	24	9,8
Kesinlikle Katılıyorum	34	13,9
Toplam	244	100,0

Tablo 3’te belirtilen “Konuşma, en az sevdiğim yabancı dil becerisidir.” ifadesine yönelik katılımcı görüşleri incelendiğinde, %35,2’si “Kesinlikle Katılmıyorum” ve %24,6’sı “Katılmıyorum” yanıtlarını vermiştir. Böylece katılımcıların %59,8’i konuşma becerisini sevmediklerini ifade etmemiş, yani bu görüşe katılmadıklarını belirtmiştir. Diğer bir taraftan, “Katılıyorum” diyenlerin oranı %9,8, “Kesinlikle Katılıyorum” diyenlerin oranı ise %13,9’dur. Bu iki yanıtı verenlerin toplamı %23,7’yi oluşturmaktadır. Ayrıca, %16,4’lük bir kesim ise “Kararsızım” yanıtını vererek konu hakkında net bir tutum sergilememiştir.

Bu veriler, katılımcıların çoğunluğunun konuşma becerisine karşı olumsuz bir duygu beslemediğini göstermekte ve konuşma becerisinin genel olarak en az sevilen beceri olarak görülmediği yönündeki algıyı desteklemektedir. Elde edilen sonuçlar, bir önceki maddede konuşma becerisinin zorlayıcı bulunmasına rağmen katılımcıların bu beceriye karşı olumsuz bir tutum geliştirmediklerini göstermektedir.

Tablo 4.

Katılımcıların “Konuşma, En Çok Sevdığım Yabancı Dil Becerisidir.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	34	13,9
Katılmıyorum	28	11,5
Kararsızım	62	25,4
Katılıyorum	50	20,5
Kesinlikle Katılıyorum	70	28,7
Toplam	244	100,0

“En sevdiğim beceri konuşmadır.” ifadesine yönelik katılımcı görüşleri incelendiğinde, %28,7’si “Kesinlikle Katılıyorum” ve %20,5’i “Katılıyorum” yanıtlarını vermiştir. Böylece katılımcıların toplam %49,2’si konuşma becerisini en sevdikleri beceri olarak değerlendirmiştir. Öğrencilerden, %13,9’u “Kesinlikle Katılmıyorum” ve %11,5’i “Katılmıyorum” diyerek konuşmayı en sevdikleri beceri olarak görmediklerini belirtmiştir. Bu iki grubun toplamı %25,4’tür. Katılımcıların %25,4’ü ise “Kararsızım” seçeneğini işaretleyerek bu konuda net bir görüş belirtmemiştir.

Söz konusu dağılım aynı zamanda, katılımcıların yaklaşık yarısının konuşma becerisine yönelik olumlu bir tutum sergilediğini göstermektedir. Önceki maddelerde konuşmanın zorlayıcı bulunduğu göz önünde bulundurulduğunda, bazı katılımcıların konuşmayı zorlayıcı bulmasına rağmen yine de onu

sevdiği söylenebilir. Bu durum, beceriye yönelik algı ile duygusal yaklaşımın her zaman paralel ilerlemediğini göstermektedir.

3. ve 4. tablodaki veriler öğrencilerin duygusal eğilimini ölçmektedir. Her iki tablo da konuşma becerisine karşı olumlu bir yaklaşımı ortaya koymaktadır. Ancak, tablo 3'teki olumlu tutum dolaylı bir ifadeye (negatife katılmama) dayanırken, Tablo 4'teki doğrudan olumlu tutum oranı biraz daha düşüktür (%49,2 < %59,8). Bu fark, bazı bireylerin konuşmayı sevmemekle birlikte onu en sevdikleri beceri olarak da görmediklerini, yani daha tarafsız ya da ılımlı bir tutum sergilediklerini göstermektedir.

Tablo 5.

Katılımcıların "Konuşma, Yabancı Dil Öğreniminde En Etkili Beceridir." İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	4	1,6
Katılmıyorum	12	4,9
Kararsızım	26	10,7
Katılıyorum	60	24,6
Kesinlikle Katılıyorum	142	58,2
Toplam	244	100,0

Tablo 5'teki "En etkili beceri konuşmadır." ifadesine ilişkin katılımcı görüşleri incelendiğinde, %58,2'si "Kesinlikle Katılıyorum" ve %24,6'sı "Katılıyorum" yanıtlarını vermiştir. Böylece %82,8 gibi büyük bir çoğunluk, konuşma becerisini en etkili beceri olarak değerlendirmiştir. Buna karşılık, "Kesinlikle Katılmıyorum" diyenlerin oranı %1,6, "Katılmıyorum" diyenlerin oranı ise %4,9'dur. Toplamda yalnızca %6,5'lik bir kesim bu ifadeye katılmamaktadır. Ayrıca, %10,7'lik bir kesim ise "Kararsızım" yanıtını vererek net bir görüş belirtmemiştir.

Bu bulgular, katılımcıların çok büyük bir çoğunluğunun konuşma becerisini etkili bir iletişim aracı olarak gördüğünü ortaya koymaktadır. Konuşmanın etkili bir beceri olarak değerlendirilmesi, bireylerin bu beceriye yönelik işlevsel bir değer attediklerini göstermekte, bu da önceki maddelerde elde edilen verilerle tutarlı bir görünüm sergilemektedir.

Tablo 6.

Katılımcıların "Konuşma Becerimde Kendimi Yeterli Hissediyorum." İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	50	20,5
Katılmıyorum	68	27,9
Kararsızım	60	24,6
Katılıyorum	52	21,3
Kesinlikle Katılıyorum	14	5,7
Toplam	244	100,0

Katılımcıların "Konuşma becerisinde kendimi yeterli görmekteyim." ifadesine verdikleri yanıtlar incelendiğinde, %20,5'i "Kesinlikle Katılmıyorum" ve %27,9'u "Katılmıyorum" seçeneğini işaretlemiştir. Böylece katılımcıların %48,4'ü konuşma becerisi açısından kendilerini yeterli görmediklerini ifade etmiştir. Buna karşın, %21,3'ü "Katılıyorum" ve %5,7'si "Kesinlikle Katılıyorum" diyerek kendilerini bu beceride yeterli bulduğunu belirtmiştir. Yani toplamda yalnızca %27'si kendisini yeterli hissetmektedir. Öte yandan, %24,6'lık bir kesim "Kararsızım" yanıtı vererek bu konuda net bir tutum sergilememiştir.

Tablo 6'da elde edilen yanıtlar, ayrıca katılımcıların önemli bir bölümünün konuşma becerilerinde kendilerini yeterli hissetmediklerini göstermekte, önceki maddelerde konuşma becerisinin kolay bulunmadığına dair elde edilen verilerle de örtüşmektedir.

Tablo 7.

Katılımcıların “Konuşma Becerimde Kendimi Yetersiz Hissediyorum.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	28	11,5
Katılmıyorum	44	18,0
Kararsızım	54	22,1
Katılıyorum	52	21,3
Kesinlikle Katılıyorum	66	27,0
Toplam	244	100,0

Tablo 7’de “Konuşma becerisinde kendimi yetersiz hissediyorum.” ifadesine verilen yanıtlar incelendiğinde, %21,3’ü “Katılıyorum” ve %27,0’ı “Kesinlikle Katılıyorum” demıştır. Böylece toplam %48,3’lük bir kesim kendini konuşma becerisi açısından yetersiz hissetmektedir. Bir diğer taraftan, %11,5’i “Kesinlikle Katılmıyorum” ve %18,0’ı “Katılmıyorum” yanıtını vererek kendilerini yetersiz görmediklerini belirtmiştir. Toplamda %29,5’lik bir kesim bu görüşe katılmamaktadır. %22,1’lik bir kesim ise “Kararsızım” diyerek net bir tutum sergilememiştir.

Bu sonuçlar, Tablo 6’daki bulgularla paralel olarak, katılımcıların neredeyse yarısının konuşma becerisinde kendilerini yetersiz hissettiklerini, dolayısıyla yeterlik algılarının düşük olduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum, konuşma becerisinin sevilse de bireyler tarafından zorlayıcı ve geliştirilmesi gereken bir alan olarak görüldüğünü desteklemektedir.

Tablo 8.

Katılımcıların “Konuşma Becerimi Mutlaka Geliştirmem Gerekliyor.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	4	1,6
Katılmıyorum	10	4,1
Kararsızım	4	1,6
Katılıyorum	28	11,5
Kesinlikle Katılıyorum	198	81,1
Toplam	244	100,0

Tablo 8 incelendiğinde, katılımcıların %81,1’i “Kesinlikle Katılıyorum”, %11,5’i ise “Katılıyorum” yanıtını vererek konuşma becerilerinde kendilerini geliştirme ihtiyacı hissettiklerini belirtmiştir. Toplamda %92,6 gibi çok yüksek bir oran bu zorunluluğu kabul etmektedir. Buna karşılık “Kesinlikle Katılmıyorum” (%1,6), “Katılmıyorum” (%4,1) ve “Kararsızım” (%1,6) yanıtlarını verenlerin oranı oldukça düşüktür.

Bu sonuç, katılımcıların büyük bir çoğunluğunun konuşma becerilerinde gelişim ihtiyacı duyduklarını ve bu alanda kendilerini yeterli görmediklerini desteklemektedir. Önceki maddelerde elde edilen yeterlik ve yetersizlik algılarıyla tutarlıdır.

Tablo 9.

Katılımcıların “Konuşma, Yabancı Dildeki En Önemli Beceridir.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	2	0,8
Katılmıyorum	4	1,6
Kararsızım	34	13,9
Katılıyorum	58	23,8
Kesinlikle Katılıyorum	146	59,8
Toplam	244	100,0

Katılımcıların %59,8'i “Kesinlikle Katılıyorum”, %23,8'i ise “Katılıyorum” seçeneğini işaretlemiştir. Böylece %83,6 gibi yüksek bir oran konuşma becerisini en önemli beceri olarak değerlendirmektedir. Buna karşın “Kesinlikle Katılmıyorum” (%0,8) ve “Katılmıyorum” (%1,6) diyenlerin oranı oldukça düşüktür. %13,9'luk bir kesim ise “Kararsızım” yanıtı vermiştir.

Tablo 9 incelendiğinde, veriler konuşma becerisinin işlevselliği ve etkili iletişimdeki önemi konusundaki genel uzlaşmayı ortaya koymakta; konuşmanın değer verilen bir beceri olarak algılandığını göstermektedir.

Tablo 10.

Katılımcıların “Konuşma, Diğer Yabancı Dil Becerilerine Göre Daha Az Önemlidir.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	140	57,4
Katılmıyorum	46	18,9
Kararsızım	26	10,7
Katılıyorum	12	4,9
Kesinlikle Katılıyorum	20	8,2
Toplam	244	100,0

Yukarıdaki 10. tablo incelendiğinde, %57,4'ü “Kesinlikle Katılmıyorum” ve %18,9'u “Katılmıyorum” diyerek, konuşma becerisinin önemsiz olduğu görüşüne katılmadıklarını belirtmiştir. Böylece %76,3'lük bir kesim konuşmanın diğer becerilere göre daha az önemli olduğu görüşünü reddetmektedir. Öte yandan, yalnızca %4,9'u “Katılıyorum” ve %8,2'si “Kesinlikle Katılıyorum” seçeneğini işaretlemiştir. %10,7'lik bir kesim ise kararsız kalmıştır.

Bu veriler ışığında, katılımcıların büyük çoğunluğunun konuşma becerisini önemsiz bir beceri olarak görmediğini, aksine önemli ve değerli bir beceri olarak değerlendirdiklerini söylemek mümkündür.

Tablo 11.

Katılımcıların “Konuşma Becerisine Karşı Çekimser Bir Tutum İçindeyim.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	56	23,0
Katılmıyorum	34	13,9
Kararsızım	56	23,0
Katılıyorum	44	18,0
Kesinlikle Katılıyorum	54	22,1
Toplam	244	100,0

Katılımcıların %23,0'ü “Kesinlikle Katılmıyorum” ve %13,9'u “Katılmıyorum” yanıtını vererek konuşma becerisine karşı çekimser bir tutum içinde olmadıklarını belirtmiştir. Ancak %18,0'i “Katılıyorum” ve %22,1'i “Kesinlikle Katılıyorum” diyerek çekimserlik hissettiklerini ifade etmiştir. Ayrıca %23,0'lük bir kesim “Kararsızım” yanıtı vermiştir.

Tablo 11’de ortaya çıkan söz konusu dağılım, aynı zamanda katılımcıların tutumlarının oldukça dağınık olduğunu göstermektedir. Konuşma becerisine karşı net bir çekimserlik algısının olmadığı, fakat kayda değer bir grubun da zaman zaman bu beceriye yönelik kararsızlık veya mesafe hissettiği söylenebilir.

Tablo 12.

Katılımcıların “Konuşma Becerisi, Yabancı Dil Öğrenme İsteğini Azaltmaktadır.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	116	47,5
Katılmıyorum	48	19,7
Kararsızım	36	14,8
Katılıyorum	20	8,2
Kesinlikle Katılıyorum	24	9,8
Toplam	244	100,0

Katılımcıların %47,5’i “Kesinlikle Katılmıyorum”, %19,7’si ise “Katılmıyorum” yanıtı vererek konuşma becerisinin onları yabancı dil öğrenme isteğinden uzaklaştırmadığını açıkça belirtmiştir. Böylece toplam %67,2 oranında katılımcı bu ifadeye katılmamıştır. Buna karşılık, “Katılıyorum” ve “Kesinlikle Katılıyorum” diyenlerin toplam oranı yalnızca %18’dir. %14,8’lik bir kesim ise “Kararsızım” seçeneğini tercih etmiştir. Bu bağlamda, genel olarak konuşma becerisinin yabancı dil öğrenme motivasyonunu olumsuz etkilemediği söylenebilir.

Tablo 13.

Katılımcıların “Yabancı Dil Derslerinde Öncelikli Hedefim Konuşma Becerisini Kazanmaktır.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	8	3,3
Katılmıyorum	16	6,6
Kararsızım	44	18,0
Katılıyorum	66	27,0
Kesinlikle Katılıyorum	110	45,1
Toplam	244	100,0

Tablo 13’teki ifadeye, katılımcıların %27’si “Katılıyorum”, %45,1’i ise “Kesinlikle Katılıyorum” diyerek yabancı dil derslerindeki birincil hedeflerinin konuşma becerisi kazanmak olduğunu vurgulamıştır. Toplamda %72,1 oranında bir katılımcı bu görüşü desteklemektedir. Buna karşın “Katılmıyorum” ve “Kesinlikle Katılmıyorum” diyenlerin oranı yalnızca %9,9’dur. %18’lik bir grup ise kararsız kalmıştır. Bu sonuçlar, konuşma becerisinin dil öğreniminde temel bir hedef olarak görüldüğünü göstermektedir.

Tablo 14.

Katılımcıların “Konuşma Becerisinde Başarılı Olmak İçin Motive Olmak Gerekir.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	0	0
Katılmıyorum	4	1,6
Kararsızım	18	7,4
Katılıyorum	48	19,7
Kesinlikle Katılıyorum	174	71,3
Toplam	244	100,0

Katılımcıların büyük çoğunluğu, %71,3’ü “Kesinlikle Katılıyorum” ve %19,7’si “Katılıyorum” şeklinde yanıt vererek konuşmada motivasyonun gerekli olduğunu düşünmektedir. Toplamda %91 oranında güçlü bir destek söz konusudur. “Katılmıyorum” diyenler yalnızca %1,6 oranındadır. Bu bulgu,

motivasyonun konuşma becerisi gelişiminde belirleyici bir faktör olarak görüldüğünü ortaya koymaktadır.

Tablo 15.

Katılımcıların "Konuşma Becerisi Bana Sıkıcı Gelmektedir." İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	134	54,9
Katılmıyorum	54	22,1
Kararsızım	38	15,6
Katılıyorum	10	4,1
Kesinlikle Katılıyorum	8	3,3
Toplam	244	100,0

Katılımcıların %54,9'u "Kesinlikle Katılmıyorum", %22,1'i ise "Katılmıyorum" diyerek konuşma becerisini sıkıcı bulmadıklarını belirtmiştir. Böylece %77 oranında bir kesim bu ifadeye karşı çıkmıştır. "Katılıyorum" ve "Kesinlikle Katılıyorum" diyenlerin toplam oranı ise yalnızca %7,4'tür. %15,6'lık bir grup kararsız kalmıştır. Bu sonuç, genel olarak katılımcıların konuşmayı sıkıcı bir etkinlik olarak görmediğini göstermektedir.

Tablo 16.

Katılımcıların "Konuşma Becerisi Bana Eğlenceli Gelmektedir." İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	6	2,5
Katılmıyorum	10	4,1
Kararsızım	46	18,9
Katılıyorum	64	26,2
Kesinlikle Katılıyorum	118	48,4
Toplam	244	100,0

Katılımcıların %48,4'ü "Kesinlikle Katılıyorum" ve %26,2'si "Katılıyorum" diyerek konuşma becerisini eğlenceli bulduklarını ifade etmiştir. Toplamda %74,6 oranında bir olumlu algı söz konusudur. "Katılmıyorum" ve "Kesinlikle Katılmıyorum" diyenler sadece %6,6'dır. %18,9'luk bir kesim ise kararsızdır. Bu bulgular, konuşma becerisinin birçok öğrenci için pozitif bir deneyimle ilişkilendirildiğini göstermektedir.

Tablo 17.

Katılımcıların "Konuşma Etkinliklerini Geliştirici Buluyorum." İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	0	0
Katılmıyorum	6	2,5
Kararsızım	10	4,1
Katılıyorum	42	17,2
Kesinlikle Katılıyorum	186	76,2
Toplam	244	100,0

Katılımcıların %76,2'si "Kesinlikle Katılıyorum", %17,2'si "Katılıyorum" diyerek konuşma becerisinin geliştirici yönünü güçlü biçimde onaylamıştır. Toplamda %93,4 gibi çok yüksek bir oran oluşmuştur. Bu durum, konuşma becerisinin dil gelişimine katkı sağladığına dair yaygın bir görüşün varlığını ortaya koymaktadır.

Tablo 18.

Katılımcıların “Konuşma Becerisinin Gerekli Olduğunu Düşünüyorum.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	200	82,0
Katılmıyorum	30	12,3
Kararsızım	6	2,5
Katılıyorum	2	0,8
Kesinlikle Katılıyorum	6	2,5
Toplam	244	100,0

Katılımcıların %82’si “Kesinlikle Katılmıyorum”, %12,3’ü “Katılmıyorum” diyerek bu ifadeye açık şekilde karşı çıkmıştır. Toplamda %94,3 oranında bir ret söz konusudur. “Katılıyorum” ve “Kesinlikle Katılıyorum” diyenler %3,3 gibi çok düşük bir oranla temsil edilmektedir. Bu bulgu, konuşmanın gereksiz bir beceri olarak görülmediğini net biçimde göstermektedir.

Tablo 19.

Katılımcıların “Konuşma Becerisiyle Uğraşmak Zaman Kaybı Gibi Geliyor.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	198	81,1
Katılmıyorum	34	13,9
Kararsızım	6	2,5
Katılıyorum	0	0
Kesinlikle Katılıyorum	6	2,5
Toplam	244	100,0

Katılımcıların %81,1’i “Kesinlikle Katılmıyorum”, %13,9’u “Katılmıyorum” demiştir. Böylece %95 oranında bir katılımcı, konuşmanın zaman kaybı olmadığını ifade etmiştir. Bu durum, konuşmanın öğrenci gözünde değerli ve gerekli bir faaliyet olarak algılandığını göstermektedir.

Tablo 20.

Katılımcıların “Konuşma Becerisi Bende Stres Yaratıyor.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	58	23,8
Katılmıyorum	26	10,7
Kararsızım	50	20,5
Katılıyorum	46	18,9
Kesinlikle Katılıyorum	64	26,2
Toplam	244	100,0

Bu ifadeye %18,9 “Katılıyorum” ve %26,2 “Kesinlikle Katılıyorum” diyerek toplamda %45,1 oranında katılımcı stres yaşadığını belirtmiştir. %23,8 “Kesinlikle Katılmıyorum” ve %10,7 “Katılmıyorum” diyenlerle birlikte %34,5 oranında bir grup ise bu durumu reddetmiştir. %20,5’lik bir kesim kararsız kalmıştır. Bu bulgu, konuşmanın önemli bir kısmı için stres yaratabildiğini göstermektedir.

Tablo 21.

Katılımcıların “Konuşma Becerisinde Motivasyonumu Sürdürmekte Zorlanıyorum.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	28	11,5
Katılmıyorum	44	18,0
Kararsızım	58	23,8
Katılıyorum	52	21,3
Kesinlikle Katılıyorum	62	25,4
Toplam	244	100,0

Katılımcıların %21,3’ü “Katılıyorum”, %25,4’ü “Kesinlikle Katılıyorum” diyerek %46,7’lik bir oranla konuşmada motivasyonu sürdürmenin zor olduğunu ifade etmiştir. Öte yandan %29,5’lik bir kesim (“Kesinlikle Katılmıyorum” + “Katılmıyorum”) bu görüşe katılmamaktadır. %23,8’lik bir kesim ise kararsızdır. Bu sonuç, motivasyonun sürdürülmesinin bazı katılımcılar için zorlayıcı olduğunu düşündürmektedir.

Tablo 22.

Katılımcıların “Konuşma Becerisiyle İlgili Çalışmalar Beni Zihinsel Olarak Yoruyor.” İfadesine Verdikleri Yanıtların Dağılımı

Yanıt	f	%
Kesinlikle Katılmıyorum	114	46,7
Katılmıyorum	50	20,5
Kararsızım	40	16,4
Katılıyorum	20	8,2
Kesinlikle Katılıyorum	20	8,2
Toplam	244	100,0

Katılımcıların %46,7’si “Kesinlikle Katılmıyorum” ve %20,5’i “Katılmıyorum” diyerek konuşmanın kendilerini bunaltmadığını ifade etmiştir (%67,2 toplam). Buna karşılık %8,2 “Katılıyorum” ve %8,2 “Kesinlikle Katılıyorum” yanıtı vererek toplamda %16,4 oranında bir grup bunaldığını belirtmiştir. %16,4’lük kararsız kesim ise konuya dair net bir tutum sergilememiştir.

4. SONUÇ VE TARTIŞMA

Bu araştırmada, almanca ve İngilizce öğretmen adaylarının konuşma becerisine yönelik öz algı, tutum ve motivasyon düzeyleri analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular, öğrencilerin konuşma becerisine genel olarak olumlu bir yaklaşım sergilediklerini ortaya koymaktadır. Katılımcıların büyük çoğunluğu, konuşma becerisini yabancı dil öğreniminde öncelikli bir hedef olarak görmekte; bu beceriyi eğlenceli, geliştirici ve gerekli bulmaktadır. Benzer sonuçlar daha önce Aksöz, Serindağ & Balcı (2006) ve Serindağ, Aksöz & Balcı (2006) tarafından yapılan araştırmalarda da görülmüştür. Özellikle katılımcıların %83,6’sı konuşma becerisini diğer dil becerilerine kıyasla en önemli alan olarak değerlendirmiştir. Bu anlamda, öğrencilerin yabancı dili öğrenme sürecinde konuşma becerisine yüksek düzeyde önem attıklarını göstermektedir. Ancak aynı zamanda, konuşma becerisinin öğrenciler tarafından en fazla zorlanan ve yetersiz hissedilen alan olarak ifade edilmesi, bu beceriye yönelik güçlü bir motivasyonun varlığına rağmen performans düzeylerinin görece düşük olduğunu ortaya koymaktadır. Dolayısıyla öğrenciler konuşma becerisini hem önemsemekte hem de bu alanda gelişim ihtiyacı hissetmektedirler.

Ayrıca, konuşma becerisinin geliştirici olduğuna inananların oranı %93,4, bu beceriyi gereksiz görenlerin oranı ise yalnızca %5’in altında kalmıştır. Bu sonuçlar, konuşma pratiğinin yabancı dil öğretiminde temel bir unsur olarak benimsendiğini göstermektedir. Katılımcıların %94,3’ü konuşmayı zaman kaybı olarak görmemekte, %95’i ise bu becerinin işlevselliğini kabul etmektedir. Tüm bu bulgular, öğrencilerin konuşma becerisine yönelik yüksek düzeyde bir farkındalık ve olumlu tutum geliştirdiğini göstermektedir.

Özellikle konuşma sürecine yönelik yüksek motivasyon düzeyi (%91) ile konuşmanın eğlenceli bulunması (%74,6), bu becerinin pozitif bir öğrenme deneyimiyle ilişkilendirildiğini göstermektedir. Bu durum, Krashen'in (1982) "duyuşsal filtre" hipoteziyle paralel olarak, kaygının düşük, motivasyonun yüksek olduğu ortamlarda öğrenmenin daha etkili olabileceğini ortaya koymaktadır. Benzer şekilde, Dörnyei (2001), motivasyon stratejileri bağlamında bireysel ilerlemenin desteklenmesinin önemine dikkat çekmektedir.

Bununla birlikte, konuşma becerisiyle ilişkili bazı olumsuz duygular da belirlenmiştir. Katılımcıların yaklaşık %45'i konuşma esnasında stres yaşadığını ifade etmiş, %47,5'i ise motivasyonu sürdürmenin zor olduğunu belirtmiştir. Bu durum, öğrencilerin olumlu tutumlarına rağmen konuşma sürecinde psikolojik baskı hissedebildiklerini göstermektedir. Bu tür duyuşsal engeller, öğrenme performansını doğrudan etkileyebilmektedir (Scovel, 1991). Dolayısıyla, konuşma becerisine yönelik öğretim ortamlarının öğrencilerin özgüvenini destekleyen, hata yapma korkusunu azaltan ve iş birliğine dayalı yapılandırılmış etkinliklerle tasarlanması gerekmektedir (Nation & Newton, 2009).

Ayrıca, katılımcıların bir kısmı konuşma becerisine karşı kararsız veya çekimser bir tutum sergilemiş, bu da bireysel farklılıkların önemli bir etken olduğunu ortaya koymuştur. Bu durum, konuşma aktivitelerinde psikolojik destekleyici stratejilerin (örneğin, grup çalışmaları, hata yapma korkusunu azaltıcı etkinlikler) kullanılmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Buna ek olarak, öğrencilerin büyük bir bölümü (%92,6), konuşma becerilerinde gelişim göstermeleri gerektiğini belirtmiştir. Bu sonuç, Canale ve Swain'in (1980) iletişimsel yeterlik modelinde vurgulanan söylemsel ve stratejik yeterliğe yönelik bilinç düzeyini de yansıtmaktadır. Ancak yeterlik algısı her zaman yüksek değildir; bazı öğrenciler kendilerini bu beceride yetersiz görmekte (%48,3) ve zihinsel olarak yorulduklarını da belirtmektedir.

Katılımcıların konuşma becerisine ilişkin algılarına dair elde edilen bulgular, bu becerinin hem bireysel gelişim açısından hem de genel iletişim süreçlerinde oldukça önemli bir yere sahip olduğunu göstermektedir. Katılımcıların büyük çoğunluğu konuşma becerilerini geliştirmek zorunda olduklarını ve konuşmanın en önemli beceriler arasında yer aldığını düşünmektedir. Elde edilen veriler, yabancı dil eğitiminde öğrencilerin sadece başlangıç düzeyindeki motivasyonlarının değil, öğrenme süreci boyunca sürdürülebilir bir motivasyonun da desteklenmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Sonuç olarak, öğrencilerin konuşma becerisine yönelik genel yaklaşımları olumlu olmakla birlikte, bu becerinin geliştirilmesinde duygusal ve motivasyona dayalı faktörlerin de dikkate alınması gerektiği anlaşılmaktadır. Konuşma becerisinin sadece dilsel bir yeterlik alanı değil, aynı zamanda psikolojik bir süreç olarak da ele alınması önem arz etmektedir. Bu bulgular, yabancı dil öğretiminde konuşma becerisine yönelik yaklaşımların hem dil gelişimini destekleyici hem de öğrencinin duygusal süreçlerini gözetken bir şekilde yapılandırılması gerektiğini göstermektedir. Ayrıca, bu çalışmada odaklanılan konuşma becerisi yerine diğer dil becerileri de aynı anket soruları aracılığıyla analiz edilerek, yabancı dil eğitiminin tüm boyutlarıyla daha etkili bir şekilde değerlendirilmesi sağlanabilir.

Bu çalışmada elde edilen bulgular, öğrencilerin konuşma becerisine genel olarak olumlu bir tutum sergilediklerini, ancak sürecin duygusal ve motivasyona dayalı boyutlarında bazı güçlüklerle karşılaştıklarını ortaya koymuştur. Özellikle konuşma sırasında yaşanan stres, motivasyonun sürdürülememesi ve bireysel farklılıklar, bu becerinin geliştirilmesinde dikkate alınması gereken temel unsurlar olarak öne çıkmaktadır. Bu doğrultuda, öğrencilerin konuşma becerisini daha etkili ve sürdürülebilir bir şekilde geliştirebilmeleri için aşağıdaki önerilere yer verilmiştir.

1. Psikolojik Destekleyici Uygulamalar: Öğrencilerin konuşma becerisiyle ilgili yaşadıkları stres ve kaygıyı azaltmak amacıyla sınıf içi etkinliklerde hata yapma korkusunu azaltacak stratejiler

kullanılmalıdır. Grup çalışmaları, destekleyici geri bildirimler ve güvenli öğrenme ortamları bu süreci olumlu yönde etkileyebilir.

2. **Öğrenci Merkezli Etkinlikler:** Konuşma becerisini geliştirmeye yönelik etkinlikler, öğrencilerin aktif katılımını sağlayacak şekilde tasarlanmalıdır. Özellikle öğrencilerin ilgi alanlarına göre şekillendirilmiş, doğal iletişimi teşvik eden uygulamalar motivasyonu artırabilir.

3. **Sürekli Motivasyon Desteği:** Öğrencilerin konuşma sürecindeki motivasyonunu canlı tutmak için kişisel ilerlemeyi takip eden sistemler ve ödüllendirme mekanizmaları geliştirilebilir. Küçük başarıların takdir edilmesi, öğrencilerin süreç içinde olumlu tutumlarını sürdürmelerine katkı sağlayacaktır.

4. **Farklılaştırılmış Öğretim:** Öğrencilerin bireysel yeterlik düzeyleri göz önünde bulundurularak öğretim yöntemleri çeşitlendirilmelidir. Gerekli durumlarda birebir destek sağlanması, öğrencilerin konuşma becerisi konusundaki özgüvenini artırabilir.

5. **Sosyal Etkileşim Fırsatları:** Öğrencilerin sınıf dışı ortamlarda da konuşma pratiği yapabilecekleri dil değişim programları, konuşma kulüpleri ve çevrim içi dil toplulukları gibi uygulamalar teşvik edilmelidir. Bu tür etkileşimler, öğrencilerin gerçek yaşamda dil kullanım becerilerini pekiştirmelerine olanak tanıyacaktır.

Kaynakça/Reference

- Aksöz, A. S., Serindağ, E. & Balcı, T. (2006). Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Alman Dili Eğitimi Öğrencilerinin ve Öğretim Elemanlarının Öğrenim-Öğretim Süreçlerine ve Değerlendirmeye Yönelik Görüşleri. *ÇÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, no. 31, s. 14-28.
- Aksöz, M., & Balcı, T. (2018). "Deutsch Als Zweite Fremdsprache an Anadolugymnasien. Kompetenzerwartungen Und Kompetenzniveaus," *Schriften Zur Sprache und Literatur II*, London: Ijopce Publication, Pp.104-111.
- Al-Jamal, D. A., & Al-Jamal, G. A. (2014). An Investigation of the difficulties faced by EFL undergraduates in speaking skills. *English Language Teaching*, 7(1), 19-27. <https://doi.org/10.5539/elt.v7n1p19>
- Arslan, R. Ş., & Yıldız, M. (2012). A study on language learning strategies used by prospective English teachers in Turkey. *The Journal of Language and Linguistic Studies*, 8(2), 134-144.
- Aydoğan, H. (2024). Yabancı Dil İletişim Kaygısı: Bir Türk Devlet Üniversitesinde İngilizcenin Yabancı Dil Olarak Kullanımı Üzerine Bir Ruhbilim Durum Çalışması. *The Journal of Academic Social Science*, 60(60), 283-291. <https://doi.org/10.16992/ASOS.13128>
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York: W.H. Freeman and Company.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1(1), 1-47. <https://doi.org/10.1093/applin/I.1.1>
- Coskun, A. (2016). Causes of the "I Can Understand English but I Can't Speak" Syndrome in Turkey. *Journal on English Language Teaching*, 6(3), 1-12.
- Council of Europe (2021). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment – Companion Volume*. Strasbourg: Council of Europe Publishing.
- Dewaele, J.-M., & Al-Saraj, T. M. (2015). Foreign language classroom anxiety of Arab learners of English: The effect of personality, linguistic and sociobiographical variables. *Studies in Second Language Learning and Teaching*, 5(2), 205-228.
- Demirel, Ö. (2003). *Yabancı dil öğretimi: İlkeler, yöntemler, teknikler*. Pegem A Yayıncılık.
- Dincer, A., & Yeşilyurt, S. (2013). Pre-service English teachers' beliefs on speaking skill based on motivational orientations. *English Language Teaching*, 6. <http://dx.doi.org/10.5539/elt.v6n7p88>
- Dörnyei, Z. (2001). *Motivational Strategies in the Language Classroom*. Cambridge University Press.
- Duman, B., Göral, G. N., & Bilgin, H. (2017). Üniversite öğrencilerinin sınıf ortamında yabancı dil konuşma kaygısı üzerine nitel bir çalışma. *Adnan Menderes Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 8(2), 13-27.
- Field, A. (2009). *Discovering statistics using SPSS*. London: SAGE Press
- Gan, Z. (2012). Understanding L2 speaking problems: Implications for ESL curriculum development in a teacher training institution in Hong Kong. *Australian Journal of Teacher Education*, 37(1), 43-59. <https://doi.org/10.14221/ajte.2012v37n1.4>
- Gkonou, C. (2011). Anxiety over EFL speaking and writing: A view from language classrooms. *Studies in Second Language Learning and Teaching*, 1(2), 267-281.
- Horwitz, E. K., Horwitz, M. B., & Cope, J. (1986). Foreign language classroom anxiety. *The Modern Language Journal*, 70(2), 125-132. <https://doi.org/10.2307/327317>

- Karasar, N. (2014). Bilimsel araştırma yöntemi. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Krashen, S. D. (1982). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. Pergamon.
- Karatas, H., Alci, B., Bademcioglu, M., & Ergin, A. (2016). An Investigation into University Students. Foreign Language Speaking Anxiety. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 232, 382-388. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2016.10.053>
- Kırkgöz, Y. (2007). Language planning and implementation in Turkish primary schools. *Current Issues in Language Planning*, 8(2), 174-191. <https://doi.org/10.2167/cilp114.0>
- Liu, M., & Zhang, W. (2015). An exploration of Chinese EFL learners' foreign language anxiety, personality and self-esteem. *Journal of Applied Linguistics*, 5(2), 181-203.
- MacIntyre, P. D., & Gardner, R. C. (1991). Language anxiety: Its relationship to other anxieties and to processing in native and second languages. *Language Learning*, 41(4), 513-534.
- Mede, E., & Karairmak, Ö. (2017). The predictor roles of speaking anxiety and English self efficacy on foreign language speaking anxiety. *Journal of Teacher Education and Educators*, 6(1), 117-131.
- Nation, I. S. P., & Newton, J. (2009). *Teaching ESL/EFL Listening and Speaking*. Routledge.
- Richards, J. C. (2008). *Teaching Listening and Speaking: From Theory to Practice*. New York: Cambridge University Press.
- Sallabaş, M. E. (2012). Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğrenenlerin Konuşma Kaygılarının Değerlendirilmesi. *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*. Volume 7/3, Summer 2012, p. 2199-2218, Ankara-Turkey. <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.3481>.
- Scovel, T. (1991). The effect of affect on foreign language learning: A review of the anxiety research. *Language Learning*, 41(1), 129-142. <https://doi.org/10.1111/j.1467-1770.1978.tb00309.x>
- Serindağ, E., Aksöz, A. S. & Balcı, T. (2006). 1998-1999 Eğitim-Öğretim Yılında Uygulamaya Konulan Öğretmen Yetiştirme Lisans Programlarının Değerlendirilmesi: Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Almanca Öğretmenliği Örneği. *ÇÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, no. 31, s. 1-13.
- Türk Dil Kurumu (1998). *Türkçe sözlük*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Woodrow, L. (2006). Anxiety and speaking English as a second language. *RELC Journal*, 37(3), 308-328. <https://doi.org/10.1177/0033688206071315>
- Yalçın, Ö., & İnceçay, G. (2014). Foreign language speaking anxiety: The case of spontaneous speaking activities. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 116, 2620-2624. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2014.01.623>
- Yashima, T. (2002). Willingness to communicate in a second language: The Japanese EFL context. *The Modern Language Journal*, 86(1), 54-66. <https://doi.org/10.1111/1540-4781.00136>
- Zhang, Y. (2009). Reading to speak: integrating oral communication skills. *English Teaching Forum*, 47(1), 32-34.

EXTENDED ABSTRACT

1. INTRODUCTION

The significance of foreign language teaching increases day by day as a fundamental way of enabling individuals to communicate with different cultures. In this sense, the four core language skills which are listening, speaking, reading and writing are accepted as the building blocks of foreign language teaching and they contribute a lot to have an effective communication (Richards, 2008). Both teaching programmes and course materials need to be prepared to improve these four skills. However, among these skills, speaking skill specifically stands out as one of the most challenging areas in terms of both teaching and learning (Al-Jamal & Al-Jamal, 2014).

In Türkiye, students are introduced to a foreign language starting from the 2nd grade at primary school, and some schools also teach a second foreign language. Despite this, speaking skills, an ongoing challenge for many years, remain to be one of the main fields that students struggle with and often fail to master. In Türkiye, especially speaking skill stands out as an area with more difficulties than other skills.

Since speaking skill is a skill that requires functional use of language and is based on producing immediate responses, it often becomes an anxiety-provoking process for students (Horwitz, Horwitz & Cope, 1986). Therefore, a significant portion of the research on speaking skills focuses on students' self-efficacy perceptions, speaking anxiety and motivation levels (Yashima, 2002; Woodrow, 2006).

In this study, the self-perceptions of university students, studying in a foreign language programme and facing with foreign language learning for years, towards speaking skills are discussed. In this regard, examining students' self-perceptions towards speaking skills can contribute to a better understanding of the difficulties encountered in the teaching process and to make this process more effective. The purpose of this study is to determine the self-perception levels of students studying in English and German language teaching programmes towards speaking skills and to make inferences about the teaching processes in this direction. The findings obtained aim to contribute to the creation of an effective and student-centred teaching environment that can analyse student needs more accurately. Thus, the survey questions may help foreign language instructors, whether in an institutional structure or individually, get to know their learners more closely and accordingly plan their teaching processes more effectively.

2. METHOD

This research was conducted using the descriptive survey model, which is one of the quantitative research designs. The main purpose of the study is to determine the self-perception levels of foreign language learners towards speaking skills. The sample of the research consists of 244 pre-service teachers studying at the Department of Foreign Language Education of a state university in Türkiye during the autumn term of the 2024-2025 academic year. In order to collect data, a 22-item Likert-type questionnaire developed by the researcher was used. The questionnaire aims to measure pre-service teachers' perceptions and attitudes towards foreign language speaking skills. As a result of the internal consistency analysis conducted to determine the reliability of the scale, Cronbach's Alpha coefficient was found to be .872. This value shows that the scale is highly reliable (Field, 2009).

2. FINDINGS, DISCUSSION AND RESULTS

In this study, students' self-perceptions, attitudes and motivation levels towards speaking skill were analysed. The findings reveal that the students have a positive attitude towards speaking skill in general. The majority of the participants see speaking skill as a primary goal for foreign language learning and find this skill enjoyable, self-improving and necessary. In particular, 83.6% of the participants considered speaking skill as the most important skill compared to other language skills. In this sense, it shows that students attribute a high level of importance to speaking skill in the process of learning a foreign

language. However, at the same time, the fact that speaking skill is expressed as the most difficult and inadequate area highlights that although there is a strong motivation towards this skill, the performance levels are relatively low. Therefore, students both care about speaking skills and feel the need for improvement.

In addition, 93.4% of the students believe that speaking is a skill to be improved, while the rate of those who consider this skill unnecessary is only below 5%. These results show that speaking practice is adopted as a fundamental skill in foreign language teaching. 94.3% of the participants do not see speaking as a waste of time and 95% of them accept the functionality of this skill. All these findings show that students develop a high level of awareness and positive attitude towards speaking skill.

In particular, the high level of motivation towards the speaking process (91%) and finding speaking fun (74.6%) indicate that this skill is associated with a positive learning experience. However, some negative feelings associated with speaking skills were also identified. Approximately 45 per cent of the participants reported experiencing stress while speaking, and 47.5 per cent reported that it was difficult to maintain motivation. In addition, some of the participants showed a neutral or hesitant attitude towards speaking skill, indicating that individual differences are a significant factor. This suggests that psychological supportive strategies (e.g. group work, activities to reduce the fear of making mistakes) need to be used in speaking activities.

In addition, the majority of the students (92.6%) stated that they needed to improve their speaking skills. This result also reflects the level of awareness of discursive and strategic competence emphasised in Canale and Swain's (1980) communicative competence model. However, the perception of competence is not always high; some students consider themselves inadequate in this skill (48.3%) and state that they are mentally tired.

The findings regarding the participants' perceptions of speaking skills show that this skill has a very significant place both in terms of individual development and in general communicative processes. The majority of the participants think that they need to improve their speaking skills and that speaking is among the most important skills. The data reveal that in foreign language education, not only the initial motivation of the students but also a sustainable motivation throughout the learning process needs to be supported.

In conclusion, although students' general tendency towards speaking skill is positive, it is significant to note that emotional and motivational factors need to be taken into consideration for the improvement of this skill.

ARAŞTIRMANIN ETİK İZNİ

Bu çalışmada “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” kapsamında uyulması gerektiği belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler” başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

Etik kurul izin bilgileri

Etik değerlendirmeyi yapan kurul adı: Çukurova Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Alanında Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu Başkanlığı

Etik değerlendirme kararının tarihi: 23.09.2024

Etik değerlendirme belgesi sayı numarası: : E-74009925-604.01-1104822

ARAŞTIRMACILARIN KATKI ORANI

Çalışma tek yazarlı olduğundan araştırmaya katkı oranı %100'dür.

ÇATIŞMA BEYANI

Araştırmada herhangi bir kişi ya da kurum ile finansal ya da kişisel her hangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.